

бýтъ , несéнъ , Шриновéнъ , зрéкнъ . *)

3) Неопределително-то наклонение, по-
що ся приложи на третьо-то лицо слогъ-а-
ти; както: бý бýти, глагóла глагóлати, зрé-
зрéти, учý учýти, гýбнü гýбнüти; ос-
вéнь тыя неопределителны наклонения, що
означихме въ спряженія-та.

Неопределително-то наклоненіе често са срѣ-
ща и съ окончаніе тъ , намѣсто ти , като: вý-
дѣтъ, возвѣстйтъ, датъ, вискáгъ, крестігъ кѣ-
пігъ, ловйтъ и проч. Въ рѣжеписны-те книги
много често са употребка сно , а въ сегашни-те
по рѣдко. То са отличава отъ рѣсско-то съ то-
ва, че тамъ полгласна-та въ , а тѣка въ .

Слогъ-а тъ прѣимѣтъ много глаголи стъ
първо-то спраженіе въ третъс-то единственно ли-
це въ второ-то прѣшедше неопределено, както:
татъ, прїатъ, юбатъ, пѣатъ, начатъ, запатъ,
юбвйтъ, зачатъ, клатса, повйтъ, пигъ, прелігъ,
и пр. вмѣсто: іâ , прїа , юба , пѣа , нача , запа ,
юбви , зача , кла , пови , ии , прелі . Въ дрѹги те
спраженіа рѣдко са срѣща тамъ прибавка.

*) Тѣи що кончаватъ на и преврѣщатъ таа
бъква на е , както: твори твореный , моли моле-
ный . Това става само въ третъс-то спраженіе.